Dilluns 29 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 12,13-21): En aquell temps, li digué un de la multitud: «Mestre, digues al meu germà que parteixi amb mi l'herència». I ell li digué: «Home, qui m'ha constituït jutge o partidor sobre vosaltres?». I els digué: «Mireu, guardeu-vos de tota ambició de riquesa, perquè ni que algú estigui en l'abundància, la seva vida no depèn dels béns que posseeix». I els proposà una paràbola, dient: «Hi havia un home ric, els camps del qual produïren grans fruits. I pensava dintre d'ell, així: "Què faré, ja que no tinc on aplegar els meus fruits?". I digué: "Això faré: destruiré els meus graners i n'edificaré de més grans, i allí aplegaré el meu blat i tots els meus béns. I diré a la meva ànima: Ànima, tens molts béns preparats per a molts anys: descansa, menja, beu, banqueteja". I li digué Déu: "Insensat! Aquesta nit et demanaran la teva ànima; i les coses que vas preparar, de qui seran?". Així és el qui atresora per a ell i no és ric per a Déu».

© Albada Editorial / evangeli.net

«La seva vida no depèn dels béns que posseeix»

Fra Lluc TORCAL Monjo de Monestir de Sta. Mª de Poblet
(Santa Maria de Poblet, Tarragona, Espanya)

Avui, l'Evangeli, si no ens tapem les orelles i no tanquem els ulls, ens colpirà per la seva claredat: «Mireu, guardeu-vos de tota ambició de riquesa, perquè ni que algú estigui en l'abundància, la seva vida no depèn dels béns que posseeix» (Lc 12,15). D'on prové la vida de l'home?

La de Jesús sabem prou bé d'on procedeix, perquè Ell mateix ens ho ha dit: «Perquè com el Pare té vida en ell mateix, així ha donat també al Fill de tenir vida en ell mateix» (Jn 5,26). Sabem que la vida de Jesús no només prové del Pare, sinó que consisteix en fer la seva voluntat, ja que aquesta és el seu aliment, i la voluntat del Pare equival a dur a terme la seva obra de salvació entre els homes, donant la vida pels seus amics, signe de l'amor més gran. La vida de Jesús és, doncs, una vida totalment rebuda del Pare i totalment lliurada al mateix Pare i, per amor al Pare, als homes. Com podrà ser, per tant, la vida humana suficient en ella mateixa? Com pot negar-se que la nostra vida és un do, que l'hem rebuda i que, només per això, n'hem de donar gràcies? «Ningú no s'ha de creure amo de la pròpia vida» (Sant Jeroni).

En aquesta mateixa lògica, la pregunta que ens falta per fer només pot ser: com pot tenir sentit la nostra

vida si es tanca sobre si mateixa, si s'acontenta en dir-se: «Tens molts béns preparats per a molts anys: descansa, menja, beu, banqueteja» (Lc 12,19)? Si la vida de Jesús és do rebut i do lliurat sempre en l'amor, la nostra vida —que no podem negar que hem rebut— s'ha de convertir, seguint la de Jesús, en donació total a Déu i als germans, perquè «El qui estima la seva vida, la perd» (Jn 12,25).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «M'ha decebut, Crist meu, la meva exagerada presumpció: de les altures he caigut molt baix. Però, torna'm a aixecar ara, ja que veig que em vaig enganyar a mi mateix» (Sant Gregori Nazianzè)

- «Les realitats de la veritat i de l'amor —el nostre autèntic camí— no es troben en el món de les quantitats» (Benet XVI)

- «L'economia de la llei i de la Gràcia treu el cor dels homes de la cobejança i de l'enveja (...). El Déu de les promeses ha posat l'home en guàrdia contra la seducció d'allò que, des del principi, s'ha presentat 'bo per a menjar, agradable a la vista i temptador per a adquirir el coneixement' (Gn 3,6)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.541)